

TYPOGRAPHIA KUPA

Szálka, május 11.

Tolnai tájban kapaszkodik velünk fölfelé a busz. Az első alkalommal A-kategóriával megrendezendő "Tipographia Kupára" igyekszünk. A terep" székszárdi dombvidék; valamikor már jártam erre...

Igen! Mint egy régen látott film kockái elevenednek meg előttem az emléknymok: 1964., egy katonai magasabb egység járőrhajnoksága. Rajt a Szálkától ÉK-re induló műút végénél, Kora hajnalban öt fős csapatokkal vágnak neki a távnak. Kellemes hűvös az idő. Teljes menetfelszerelés! Kezdetben ez kissé szokatlan, mert dörszöl a gázlárc-táska, vág a géppisztoly szija, állandóan motyog a félig töltött kulacs oldalamon. Később egyenletessé válik a légzés, kialakul a megfelelő tempó. A tájékozódási feladat minimális, a katonai 25 000-ös lap megbízható.

A következő kép: lövészet. Az erdészház közelében a domboldalon tarvágás. Ott vannak kikötte a léggömbök. Csapatonként öt-öt. Mellettünk már puffogat az előttünk indult járőr. A szél mozgatja a halonokat. Megkapjuk a löszert. Tölts! Cél a léggömbök, három egyes lövés tűz! De ez csak formáság. A fiuk már elhelyezkedtek. Magas a fő. Pedig fekvé lenne a legbiztosabb. Térdelek, egy karnyi vastag fához szorítom a csövet, így nem mozgul el. Csak nyugodtan! Több láda löszert ellövöldöztünk az elmúlt két hét alatt, Menni kell ennek! Az elsőbe mégis belemozdulok. A tőlem balra álló srác hüvelye pont a géppisztolyom koppan. A másodiknál a ballon szétpukkad. Már csak egy léggömb maradt. Erre ketten is célzunk. Elkapodom. A másik is. Ürits! Fegyvert vizsgál! Itt a járőr! Egészen jól löttek! Futás indul! Nézem az előző két csapat maradék balonjait. Egyiknél három, másiknál négy maradt. Tényleg nem rossz a miénk.

... aztán a film utolsó kockái: rekkenő hőség. Már csak gyalogolunk. Még kb. 3-4 km. Nagyon kivagyok! A szám teljesen kiszáradt. A vízem már régen elfogyott. A térképet nézem állandóan. Egy lépést se fölőszegesen. A többiek talán még jobban kivannak. Az egyiktől el akartam venni egy félórát a géppisztolyt. Nem adta! Már alig lézeng. Igaz, én is... De megy ez még. Egy kis dombról lefelé futunk is pár métert. Ez a legrosszabb. A kapcám öklömmnyi csomóban a csizmám orrában van. Nyomja a lábamat. Meg kellene tekerni, de nem állhatunk meg, mert nem tudunk elindulni. Megvan! Ezen a mocsaras réten átvágunk, nyertünk egy kilométert. Mondom a fiuknak. Megállunk. Nézik a zombékos, nádas rétet. Mégegyszer a térképen: igen ez az átvágás egy jó kilométert jelent. Fölnézek, már az első el is indult. Megyek utána. Sorban haladunk. A hátát nézem. Az izzadság sötét foltot rajzolt a hátára. Tulér a hátzcsák szélein. Egyre lassabban haladunk, egyre mélyebbre süllyedünk az ingoványban. Egyik lépésnél megmerül a csizmám, később térdig, majd már derékig ér a zavaros víz. Az egyik kezünkkel a géppisztolyt emeljük a fejünk fölé, másikkal a gázlárcátáskát tartjuk. Kuszakodunk előre. A mocsár kellemesen hűvös, s mintha már nem is lenne olyan mély. Igen kifelé megyünk. Átértünk. Egy szusszanás. Mindenki kiönti a vizet a csizmájából. Végre megtekerhetem a kapcámat. A gáton túl kezdődik a falu. A második ház előtt egy parasztt bácsi éppen vizet huz. Nem önti ki, félre áll. - Igyatok fiuk! Tenyérből, sapkából, ki hogy tud, meritünk. Indulás! Nincs sok hátra. Loholunk tovább. Ez a sport. Vagy 30 kilométerrel a lábunkban még hajrázunk is. Cél: a Szálkától ÉK-re induló műút végén.

11 évvel később alig száz méterrel arrébb van a rajt. A térkép elég zöld, a bozotos erdőt igyekszik visszadni. Hogy mennyire? Szerintem úgy mint az ez évi átlagtérképek. Nem jobban, nem rosszabbul. Sok pontos pálya tördeli meg az iramot. Így a győztes idők is viszonylag nagyok, bár ebbe a meleg is besegített. A körítés, szállítás, öltözök, rajt, tisztálkodás, eredmény, olyan, mint ilyen körülmények között lehet, és amilyennek lennie kell. Semmi rendhagyó. Ez a verseny is beillik a sorba, s ha azt nézzük, hogy az idej versenyek eddig a multhoz képest meglepően jók voltak, akkor rangot jelent "beállni a sorba". Nekem husz éves korom felidézése jelentette a legnagyobb élményt...

Balogh Tamás

F 21 A

1. Horváth Attila	OSC	97:16
2. Hegedűs András	BEAC	100:22
3. Boros Zoltán	Egri Spartacus	100:38

F 19 A

1. Kiss Zoltán		
2. Bokros István		
3. Dosek Ágoston		

F 17 B

1. Harkányi Ádám	K. Lombik	74:05
2. Petőcz László	Váci Forte	74:18
3. Molnár Géza	BEAC	77:10

N 19 A

1. Monspart Sarolta	Spartacus	73:15
2. Horváth Magda	OSC	83:24
3. Fodor Cecilia	BEAC	86:36

Postás	86:56
MEAFK	102:21
TFSE	103:33

N 17 E

1. Kármán Katalin	Egri Spartacus	59:31
2. Jenővári Gabriella	Spartacus	62:07
3. Ladányi Olga	Váci Forte	66:30